

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Laurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

398. An Coadiutor possit deservire pro Coadiuto absente, vel impedito
sine eius consensu, seu eo nolente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

tanquam verus canonicus obire posset, si impeditus non esset, & in quibus supplere possunt, & contendunt alii canonici, adeoque tales, in quibus deficiente coadjuto non minueretur servitium ecclesie; coadjutoria enim datur pro servitio & necessitate ecclesie, non pro honore coadjutoris. Pignat. loc. cit. n. 3. ubi illud ipsum exemplificat, nimirum, quod juxta expressam S. Congregationis Rituum declarationem & præceptum in una civitate Castellæ. 24. Maji 1636. non liceat Coadjutoribus Canonicorum, absentibus aut impeditis Coadjutoris facere assistentiam Episcopo solemniter celebranti, vel cum cappa divinis interessenti, sed hoc spectet ad Canonicos veros ordine successivo. Item quod ad missarum solemnium, quas cantare posset, non tamen ex obligatione tenetur coadjutus, decantationem non admittantur Coadjutores; cum ob aliorum Canonicorum, contentendum supplere in hac cantatione honorifica, supplementum non minuetur servitium Ecclesie. Siquidem eodem tempore, quo ab alio canonico missa cantatur, Coadjutor possit adesse in choro. Pignat. n. 2. Sic quoque officium & facultas Coadjutoris non intrat in iis functionibus, ad quas singuli Canonici eliguntur. Pignat. n. 2. citans Gavantum in manuali, Episcoporum v. Coadjutor. in add. n. 23. adeoque non potest exercere officia, ad quæ Coadjutus specialiter electus est; cum in his, quæ speciali nominatione competunt Coadjuto, non venit Coadjutor, nec eum repræsentat. Barbof. de can. & dignit. 6. 29. num. 40. citans Garc. p. 4. c. 5. in addit. ad num. 38.

3. Ex dictis jam vides, non semper datam Coadjutori facultatem faciendi generaliter omnia, quæ spectant ad coadjutum, sive quæ potest coadjutus, etiam si specialiter per superiorem non limitetur; nisi forte id ipsum sit eam limitari, quod aliqua competentis coadjuto non exprimantur in literis coadjutoris; adeoque jam universalius verum non esse, quod ait Engels ad rit. de cler. agrot. n. 4. & alii quidam: coadjutorem regulariter habere eandem potestatem, quam habet coadjutus, nisi specialiter per superiorem coadjutoris hac potestas restringatur. Sed & generale illud: Coadjutori competunt functiones Coadjuti; absolute & simpliciter non competit, nisi Coadjutoribus dignitarum; quia illi, licet sedent in stallo dignitatis, ita debent facere functiones spectantes ad dignitatem Coadjutam, secus ac accidit in Coadjutoribus Canonicorum, ut pore qui sedere debent & incedere ultimo loco post omnes Canonicos juxta expressam declarationem S. Congreg. Rituum in Ferrariensi, 2. Jun. 1640. Pignat. loc. cit. n. 3. dicens hanc ipsam esse differentiam inter Coadjutores dignitatum & inter Coadjutores Canonicorum.

4. Neque hucusque dictis obstat, quod S. Congregatio Rituum teste Pignat. loc. cit. n. 2. responderit aliquando, Coadjutores debere facere functiones pro Coadjuto post omnes Canonicos; nam id intelligendum de functionibus, quas debet, & tenetur facere uti Coadjutor, & casu quo alii Canonici reculerent, ut servire altari, hebdomadam facere, Lectiones & Antiphonas canere, suffragium in Capitulo dare, processionibus interesse & alia hujusmodi, in quibus plenius satisfit servitio ecclesie ob majorem numerum. Pignat. cit. num. 3.

5. Respond. secundò, Quod si tamen ex formationis Coadjutorie de facultate Coadjutoris satis constare nequirit, videndum est, ex qua causa

R. Lemenis Tract. II. De Coadjut.

datus Coadjutor, ut deprehendatur, ad quid se extendat ejus potestas & administratio. Barbof. jur. eccles. l. 3. c. 10. n. 23. Sic si Episcopo bene administranti spiritualia datus Coadjutor ob temporalia v. g. ob timorem dilapidationis, illius potestas, & officium verfabitur circa temporalia, & in his liberam habebit administrationem absque eo, quod se extendat ad spiritualia, & in his administrare possit, Barbof. ibidem n. 24. sic datus ob infirmitatem & senium, extendet se illa facultas ad administranda etiam spiritualia, quæ Prælato illi incumbant, quæque is ob dictas causas administrare nequit. Sic si ob dementia Prælati datus ei Coadjutor, potestatem habet generalem & liberam administrandi omnia tam in temporalibus quam spiritualibus. Barbof. loc. cit. n. 25. Paris. de resign. l. 7. q. 20. n. 25.

Quæstio 398. An Coadjutor possit deservire pro Coadjuto absente vel impedito sine ejus consensu, seu eo nolente?

R Esp. negativè. Idque etiam si Coadjutus ob infirmitatem, aliudve justum impedimentum servire nequirit. Garc. p. 4. c. 5. n. 58. & seq. Fagn. in c. nulla. de concess. præb. n. 60. Engels ad rit. de cler. agrot. n. 6. contra Navar. cons. 2. de cler. agrot. n. 5. ed quod in literis Coadjutoria dici solet, quod coadjutor non possit se in regimine, & administratione, & fructuum perceptione intromittere, nisi volente coadjuto, seu de ejus consensu tantum; per ea autem verba non prohibeatur ei solum perceptio fructuum seu administratio temporalium, sed etiam dictum servitium, assistentia in choro & capitulo, aliisque actibus capitularibus; ed quod id sit regimen & administratio canonicatis & dignitatis. Garc. loc. cit. Sed neque coadjutus tenetur deservire in divinis per coadjutorem in iis casibus, quibus alias propter legitimum impedimentum posset in absentia lucrari fructus & distributiones. Engels loc. cit. juxta dicta à nobis cap. præced. in quæstionum coadjutus infirmus, non serviente pro eo coadjutore, habeatur pro præseente. Quamvis Castrop. tract. 13. d. 1. p. 10. n. 9. multandum judicet talem Coadjutum impeditum nolentem pro se tempore illius impedimenti deservire Coadjutorem. Contrarium est, ubi Coadjutor datus dementi; is enim solus & liberè administrare potest omnia; cum talis prælatus consensum vel dissensum rationalem præstare nequeat. Fagn. in c. ex parte. de cler. agrot. n. 18. juxta dicta à nobis quæst. præced.

Quæstio 399. An igitur Coadjutor cum futura successione datus Episcopo, alterive Prælato non dementi, aut alias omnino non inhabili, sed propter gravem infirmitatem munia pastoralia per seipsum exercere non valenti, cum libera potestate administrandi &c. prout in Bulla Coadjutorie dicitur, possit solus administrare, quæ sunt jurisdictionis spiritualis & temporalis, ipso Prælato contradicente.

1. **R** Esp. Non posse illum solum exequi & expedire ea, quibus talis Prælatus ratione biter contradicit. Fagn. loc. cit. n. 9. Suadet id ipsum coadjutoris nomen, quo dicitur talis, quia coadjutur, adeoque non solus expedit omnia. Fagn. ibid. n. 20. Item Coadjutoris definitio, quæ juxta Jo. And. Abb. Card. &c. definitur: qui ad hoc datur ex causa juris vel iudicis autoritate, ut coadjuret ministri